~ Seminar 1 ~

alfabet = mulțime finită și nevidă de simboluri

cuvânt peste un alfabet Σ = secvență finită de simboluri din Σ

limbaj formal peste un alfabet Σ = mulțime (finită sau infinită) de **cuvinte** (deci *lungimea* cuvintelor este finită, dar numărul de cuvinte din limbaj poate fi infinit)

|w| = lungimea cuvântului w (numărul de simboluri) (ex: $|\lambda| = 0$, |abac| = 4)

 $|w|_a$ = numărul de apariții ale simbolului a în cuvântul w (ex: $|01101|_0 = 2$, $|cbcb|_a = 0$)

> Operații cu limbaje

Reuniune $L = L_1 \bigcup L_2$

$$L = \{ w \mid w \in L_1 \text{ sau } w \in L_2 \}$$

Exemplu:

$$L_1 = \{a, ab, abc\}$$

$$L_2 = \{a, bd, cd\}$$

$$\rightarrow$$
 L = {a, ab, abc, bd, cd}

Concatenare $L = L_1 \cdot L_2$

$$L = \{w_i w_j \mid w_i \in L_1 \text{ i $w_j \in L_2$} \}$$
 (concatenarea NU este comutativă !!)

Exemplu:

$$L_1 = \{a, ab, abc\}$$

$$L_2 = \{a, bd, cd\}$$

 \rightarrow L = {aa, abd, acd, aba, abbd, abcd, abca, abcbd, abccd}

Stelare
$$L = L_1^* = \bigcup_{n \ge 0} (L_1^n) = {\lambda} \cup L_1 \cup (L_1)^2 \cup (L_1)^3 \cup ...$$

$$L_1^0 = {\lambda}$$
 (cuvântul vid, de lungime 0)

$$L_1^n = \{w_1 w_2 ... w_n \mid w_i \in L_1 \text{ pentru orice } 1 \le i \le n\}$$

Exemplu:

$$L_1 = \{a, ab, abc\}$$

$$\rightarrow$$
 $(L_1)^* = \{\lambda ; a, ab, abc; aa, aab, aabc, aba, abab, ababc, abca, abcab, abcabc; ... \}$

Obs: Cuvântul vid λ va aparține limbajului stelat, indiferent dacă înainte aparținea sau nu limbajului inițial.

Ridicare la putere nenulă $L = L_1^+ = \bigcup_{i=1}^n (L_1^n)$

La fel ca la stelare, doar că nu mai există cuvântul vid. $L^+ = L^* \setminus \{\lambda\}$

Obs: Atenție la ridicarea la putere a cuvintelor! (Să nu distribuiți puterea ca la înmulțire, ci concatenați cuvântul cu el însuși de câte ori spune puterea.)

(abc)² = abcabc ; $(abc)^2 \neq aabbcc = a^2b^2c^2$

Obs: Cuvântul vid este element neutru la concatenare: $w \cdot \lambda = \lambda \cdot w = w$

➤ Definiție DFA și mod de funcționare

Automat Finit Determinist (AFD) / Deterministic Finite Automaton (DFA)

DFA = $(Q, \Sigma, q_0, F, \delta)$

Q mulțimea de stări (mulțime finită și nevidă)

 Σ alfabetul de intrare (mulțime finită de simboluri)

q₀ ∈ Q starea iniţială

F⊆Q mulţimea de stări finale

 $\delta: Q \times \Sigma \to Q$ funcția de tranziție ("delta")

- Algoritm care verifică dacă un cuvânt este sau nu acceptat de un automat DFA:
 - Pornim din starea inițială și avem cuvântul de intrare.
 - *Cât timp este posibil*, la fiecare pas încercăm să procesăm câte un simbol din cuvântul de intrare (de la stânga la dreapta) astfel:
 - \rightarrow conform funcției de tranziție (dacă $\delta(q_i, x) = q_j$), din starea curentă (q_i) citind simbolul curent (x) din cuvântul de intrare ajungem într-o anumită stare (q_j) (care va deveni noua stare curentă din care vom citi următorul simbol din cuvânt).
 - Algoritmul se termină în 3 cazuri:
 - a) dacă simbolul curent din cuvânt *nu poate fi procesat* (din cauză că nu există tranziție din starea curentă cu acel simbol), atunci cuvântul este *respins*.
 - b) dacă după procesarea întregului cuvânt s-a ajuns într-o *stare nefinală* (din mulțimea Q F), atunci cuvântul este *respins*.
 - c) dacă după procesarea întregului cuvânt s-a ajuns într-o *stare finală* (din mulțimea F), atunci cuvântul este *acceptat*.
- Pentru a scrie pas cu pas verificarea acceptării/respingerii unui cuvânt de un DFA folosim "configurații" (sau "descrieri instantanee") ale automatului, adică perechi formate din starea curentă și ce a mai rămas de citit din cuvântul de intrare.

$$(r_0, a_1 a_2 a_3 \dots a_n) \vdash (r_1, a_2 a_3 \dots a_n) \vdash (r_2, a_3 \dots a_n) \vdash \dots \vdash (r_n, \lambda), r_0 = q_0, r_n \in F$$

• Limbajul acceptat de un DFA numit M:

$$L(M) = \{ w \mid (q_0, w) \vdash^* (p, \lambda), p \in F \} \text{ sau}$$

 $L(M) = \{ w \mid \hat{\delta}(q_0, w) \in F \}$ (unde $\hat{\delta} : \mathbb{Q} \times \Sigma^* \to \mathbb{Q}$ este funcția de tranziție extinsă la cuvinte)

> Definiție NFA și mod de funcționare

Automat Finit Nedeterminist (AFN) / Nondeterministic Finite Automaton (NFA)

NFA = $(Q, \Sigma, q_0, F, \delta)$

Q mulțimea de stări (mulțime finită și nevidă)

 Σ alfabetul de intrare (mulțime finită de simboluri)

q₀ ∈ Q starea inițială

F⊆Q mulțimea de stări finale

 $\delta: Q \times \Sigma \to 2^Q$ funcția de tranziție ("delta")

• Limbajul acceptat de un NFA numit M: $L(M) = \{ w \mid (q_0, w) \vdash^* \{(p_1, \lambda), \dots, (p_k, \lambda)\}, \{p_1, \dots, p_k\} \cap F \neq \emptyset \}$ sau $L(M) = \{ w \mid \hat{\delta}(q_0, w) \cap F \neq \emptyset \}$

• Algoritm care verifică dacă un cuvânt este sau nu acceptat de un automat NFA:

- Pornim din (mulțimea formată din) starea inițială și avem cuvântul de intrare.
- *Cât timp este posibil*, aplicăm aceeași idee ca la DFA, doar că în loc să avem o singură stare curentă, la fiecare pas avem *o mulțime de stări curente*. Din fiecare stare din această mulțime încercăm să citim simbolul curent din cuvânt și ajungem într-o nouă mulțime de stări (din care vom încerca să citim simbolul următor din cuvânt). Formal, pentru mulțimea de stări curente *R* și simbolul curent *x* avem:

$$\delta(R, x) = \bigcup_{q \in R} \delta(q, x)$$

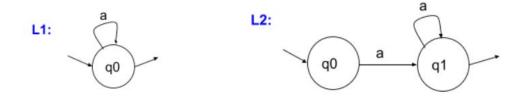
- Algoritmul se termină în 3 cazuri:
- a) dacă simbolul curent din cuvânt *nu poate fi procesat* (din cauză că nu există tranziție *din niciuna dintre stările curente* cu acel simbol), atunci cuvântul este *respins*.
- b) dacă după procesarea întregului cuvânt s-a ajuns într-o mulțime de stări R care nu conține *nicio stare finală* $(R \cap F = \emptyset)$, atunci cuvântul este *respins*.
- c) dacă după procesarea întregului cuvânt s-a ajuns într-o mulțime de stări R care conține *cel puțin o stare finală* $(R \cap F \neq \emptyset)$, atunci cuvântul este *acceptat*.

Obs: La DFA și NFA, $\lambda \in L \Leftrightarrow q_0 \in F$ (cuvântul vid este acceptat de automat dacă și numai dacă starea inițială este și stare finală).

Exerciții: Desenați DFA / NFA pentru limbajele date

$$LI = \mathbf{a}^* = \{\mathbf{a}^n, \, n \ge 0\} = \{\lambda = a^0, \, a = a^1, \, aa = a^2, \, aaa = a^3, \, aaa = a^4, \, \ldots\}$$

 $L2 = \mathbf{a}^+ = \{\mathbf{a}^n, \, n \ge 1\} = \{a = a^1, \, aa = a^2, \, aaa = a^3, \, aaaa = a^4, \, \ldots\}$

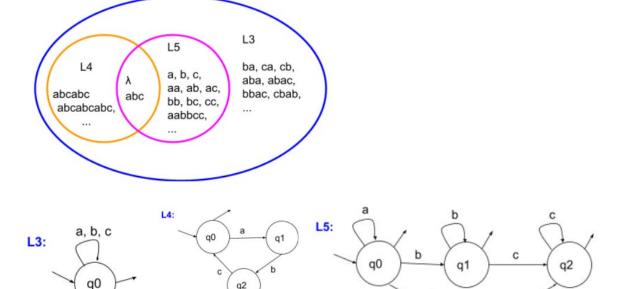
• Când folosim în automat: buclă / ciclu / stări noi ?

L3 = $\{a, b, c\}^* = \{\lambda, a, b, c, aa, ab, ac, ba, bb, bc, aaa, aab, aac, aba, abb, abc, aca, acb, acc, baa, bab, ..., caa, cab, ... \}$

 $L4 = (abc)^* = \{\lambda, abc, abcabc, abcabcabc, ...\}$

L5 = $\{a^nb^kc^p \mid n \ge 0, k \ge 0, p \ge 0\}$ = $\{\lambda, a, a^2, a^3, ..., b, b^2, b^3, ..., c, c^2, c^3, ..., ab, ab^2, a^2b, ab^3, a^3b, a^2b^2, ..., ac, ac^2, a^2c, ac^3, a^3c, a^2c^2, ..., bc, bc^2, b^2c, bc^3, b^3c, b^2c^2, ..., abc, a^2bc, ab^2c, abc^2, ..., a^2b^2c^2, ...\}$

Există vreo relație de incluziune / intersecție între unele dintre limbajele L3, L4, L5 ? (Da: $L4 \subset L3$ și $L5 \subset L3$; $L4 \cap L5 = \{\lambda, abc\}$)

Observatii:

- \rightarrow L3 conține toate cuvintele posibile peste alfabetul {a,b,c}, cuvinte de lungime \geq 0, în care literele pot fi *în orice ordine*. De aceea, punem toate simbolurile pe *bucla aceleiași stări* pentru a *permite amestecarea* lor.
- \rightarrow L4 conține cuvinte obținute prin concatenarea cuvântului "abc" cu el însuși de n \geq 0 ori. De aceea, folosim un *ciclu* în care avem câte o muchie pentru fiecare literă din cuvântul "abc", exact în această ordine. Setăm stare finală doar pe cea în care ajungem după ce citim c, ultima literă din cuvânt.
- \rightarrow L5 conține cuvinte de forma $a^nb^kc^p$ pe care le obținem dând orice valori numere naturale pentru n, k și p. Literele trebuie să fie neamestecate și neapărat în această ordine: întâi a-uri, apoi b-uri, apoi c-uri. Pentru fiecare literă (a, b, c) trebuie să folosim câte o buclă pe o stare diferită pentru a nu amesteca literele; când începem să citim o literă nouă (primul b sau c) trebuie să mergem într-o stare nouă și nu avem voie să avem muchii de întoarcere spre stări plecând din care citeam fostele litere, pentru a asigura ordinea corectă (niciun a după b și niciun a sau b după c).

Pentru k=0 (lipsă b-uri) adăugăm muchia cu c care sare din q0 direct in q2. Setăm *stările finale* q0 (pt a accepta cuvântul vid / cuvinte doar cu a), q1 (pt cuvinte doar cu b / cu a si b) și q2 (pt cuvinte doar cu c / cu a și c / cu b și c / cu a, b și c).

• Temă de gândire:

 $L6 = \{w \in \{a,b\}^* \mid |w|_a = |w|_b\}$ (același număr de a-uri și b-uri, amestecate oricum) $L7 = \{a^nb^n \mid n \ge 0\} \subset L6$ (același număr de a-uri și b-uri, obligatoriu întâi a-uri, apoi b-uri) versus

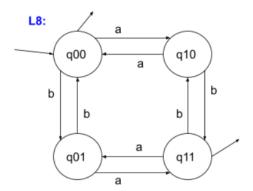
 $L8 = \{w \in \{a, b\}^* \mid |w|_a \mod 2 = |w|_b \mod 2\}$ (aceeași paritate pt numărul de a-uri și b-uri)

- Putem să desenăm un DFA? Dar un NFA?
- Puteți să dați un exemplu de limbaj pentru care putem desena un NFA, dar nu un DFA?

Observații:

- → L6 și L7 <u>nu sunt limbaje regulate</u> (nu există niciun automat finit care să le accepte). Argument intuitiv: nu putem să verificăm egalitatea dintre <u>numărul total</u> de a-uri și cel de b-uri pentru o <u>infinitate</u> de valori posibile ale lui n (orice număr natural) deoarece DFA / NFA au la dispoziție doar un număr <u>finit</u> de stări în care putem "memora" o cantitate finită de informații.
- → În schimb L8 este limbaj regulat pentru că există *un număr finit de cazuri* pentru paritatea numărului de a-uri și cel de b-uri.

Idee: Memorăm în indicii stărilor care sunt resturile împărțirii la 2 pentru numărul de a-uri și cel de b-uri citite (începând din starea inițială) până în acel moment; primul indice este pentru a-uri și al doilea pentru b-uri.

~ Temă ~

• Desenați câte un DFA sau NFA pentru fiecare limbaj dat.

L14 =
$$\{a^{2n}b^{2k+1}|n \ge 0, k \ge 0\} = \{...??\}$$

L15 = $\{w \in \{a, b\}^* | |w|_a = 2n, |w|_b = 2k + 1, n \ge 0, k \ge 0\} = \{...??\}$

L16 = $\{w \in \{a, b\}^* \mid |w|_a \mod 2 \neq 0, |w|_b \mod 3 \neq 0\}$ Câte stări va avea automatul? Care vor fi starea inițială și cele finale?

L18 (X) = { $w \in \{0,1,...,9\}^*$ | w reprezintă un număr în baza 10 divizibil cu X}, unde $X \in \{3,25,4\}$ (câte un automat pt fiecare valoare a lui X).